

R.K. Parochie H. Norbertus

NORBERTUSBODE

Jaargang 7, nummer 2, mei 2020

Hoop op een nieuwe toekomst

Na maanden van quarantaine hopen wij dat het leven snel zijn normale ritme herneemt. We verlangen naar de vrijheid om uitstapjes te maken, vakantie te vieren of gewoon samen te zijn.

Hoop houdt een mens op de been; leven zonder is moeilijk. Iedereen hoopt wel ergens op, zeker nu. Op volledig herstel na een zware longontsteking, bezoeken van familieleden, de start van de voetbalcompetitie, de opleving van de economie of het opengaan van de kerken.

In de Bijbel is hoop verbonden met de verwachting dat ons leven in handen van God is, wat ons ook overkomt.

We geloven en vertrouwen erop dat God ons kent en naar ons omziet. Dat Hij ons bevrijdt uit moeilijke situaties. In deze coronacrisis branden er meer kaarsjes dan anders in de kapelletjes. Ze getuigen van de hoop dat Moeder Maria voor ons ten beste spreekt bij haar Zoon Jezus Christus. Dat ze ons zal helpen en beschermen.

In zijn Hebrëënbrieff ziet de apostel Paulus hoop als een anker op de onstuimige zee van het leven. Wij mensen dobberen als een bootje op het water. Allerlei onbekende gevaren bedreigen ons. We weten nooit zeker of we wel veilig aan de overkant komen. Dan is het goed te weten dat je het anker van de hoop aan boord hebt. Het heeft de vorm van een kruis. Jezus is eraan gestorven om de mensen te redden. In Jezus en in het geloof hebben we veilige grond om ons bootje te verankeren. De schommelingen van het leven verdwijnen niet, maar het bootje is veilig, omdat het anker het houdt.

Ik hoop en bid dat we samen de beproevingen van het coronavirus te boven komen. Dat wij elkaar vasthouden tot we in onze H.-Nobertusparochie met nieuwe moed het geloof in God kunnen vormgeven in woord en daad.

Pastoor Marc Massaer

Hope...

Sometimes that's all you have
when you have nothing at all.
If you have it, you have everything.

Optimisme en hoop

Er is een verschil tussen optimisme en hoop. Uit optimisme groeit de verwachting dat iets goed afloopt. Ik word niet ziek van het coronavirus. Ik behoud mijn baan, mijn huis, mijn bedrijf, en mijn dochter haalt gewoon haar examen.

Maar wat als dit niet gebeurt? Als het goed is, rest mij dan nog altijd de hoop, waaruit ik kracht kan putten. Hoop is immers meer dan optimisme. Het is de zekerheid dat iets zin heeft, ongeacht de (slechte) afloop. Hoop geeft ons de kracht te leven en uit een diep dal op te staan, ook al lijken de omstandigheden uitzichtloos. Hoe ongunstiger de situatie waarin onze hoop overeind blijft, hoe intenser onze hoop.

De ene mens is altijd hoopvol, de andere minder. Hoop is oriëntering van de geest, van het hart. Ze wortelt niet in het concrete, maar is ergens in de verte verankerd. Haar diepste wortels bevinden zich in de transcendentie, voorbij de horizon van het menselijk leven.

Onze allerlaatste hoop is dat God ons opvangt na de dood. ■

(Video)appen in coronatijd

(Video)appen is populair in coronatijd. In deze NorbertusBode voorbeelden van deze welkome contactmomenten.

Wat een mooi ochtendconcert met al die zingende vogeltjes 07:18 ✓✓

Onze tuin ontwaakt ook! 07:30

Zoek de zon op, hij is er weer! 08:44 ✓✓

Zal ik zeker doen. 08:46

Multimedia, een zegen voor de parochie

Medio 2004 werd vanuit de Petruskerk met steun van het CAS (Centraal Antenne Systeem Hilvarenbeek), de toenmalige woningstichting en de Van Spreuwelstichting een tv-verbinding met de Clossenborch gemaakt. Hiermee konden de bewoners de zondagse viering thuis volgen.

Vieringen via Beek TV

In het voorjaar van 2016 werd het voor alle bewoners van Hilvarenbeek mogelijk thuis de viering op tv te zien. Het kostte veel uitzoekwerk, maar met steun van het CAS en Natural Acoustics uit Diessen is de Venerabele Gilde daar technisch in geslaagd. Tegelijkertijd zijn er tv-schermen in de kerk geplaatst. Hierdoor kunnen ook de mensen die achter de pilaren zitten, het hoogkoor zien. Na wat kinderziektes functioneert dit goed. Inmiddels hebben we meer licht voor een mooier beeld en is ook het geluid geoptimaliseerd.

Live streaming

Natuurlijk waren er nog meer wensen, die door de coronapandemie in hoog tempo gerealiseerd zijn. Via een 'streamingkastje' zijn onze vieringen nu overal op internet te volgen via YouTube, Kerk-tv Hilvarenbeek. Hiervoor dank aan de vrijwilligers en de bedrijven die ons belangeloos technisch ondersteunen. De vieringen blijven ook gewoon te zien op Beek TV. In deze tijd van 'social distancy' is het een uitkomst.

Op eerste paasdag hebben er ongeveer 250 mensen via live streaming de viering gevolgd. Een uitzending later bekijken is ook mogelijk. En is het in deze coronatijd niet geweldig dat familie, vrienden en bekenden die in de kerk niet bij een uitvaart aanwezig mogen zijn, het afscheid toch digitaal kunnen volgen? Ook als de pandemie voorbij is, kunnen we overal op de wereld een huwelijksviering of een uitvaart bijwonen van mensen die ons lief zijn.

"Onlangs zijn we gestart met de ondertiteling van liederen en enkele teksten. We blijven in beweging", aldus Jos van Bussel, die als lid van de Venerable Gilde aanspreekpunt voor Kerk-tv is.

Mening van enkele kijkers

Jan en Annie van de Pol kijken al langer op Beek TV naar de vieringen in de Petruskerk. Voor ouderen die slecht ter been zijn, is het een uitkomst. Velen in hun directe omgeving volgen zo de H. Mis. Soms is het beeld wat wazig maar meestal is het scherp. Er is voldoende afwisseling in de beelden en de letters van de ondertiteling zijn groot genoeg om ze goed te kunnen lezen. Jan en Annie waarderen het ook heel erg dat ze een uitvaart op tv kunnen volgen.

Als oudere parochianen willen ze zo nodig tips geven om dit mooie initiatief nog te verbeteren. ■

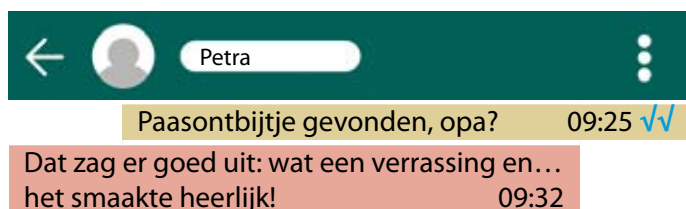
75 jaar lichtjes van hoop in Baarschot

De laatste maanden branden er in onze kapellen vele kaarsjes. We durven niet goed de deur uit, maar snel een kaarsje branden als uiting van troost en bemoediging geeft steun. Het voedt de hoop dat Jezus ons op voorspraak van Maria zal helpen en beschermen in deze moeilijke tijd.

Ook bij de Mariagrot in Baarschot zijn al de nodige lichtjes ontstoken. Op 15 augustus is het precies 75 jaar geleden dat de grot is ingewijd. De inwoners van Baarschot hebben hem na de oorlog gebouwd, dankbaar dat de verschrikkingen van de oorlog hun bespaard waren gebleven.

De herdenkingsviering bij de grot kan helaas niet doorgaan vanwege de coronacrisis. Later staan we alsnog stil bij de dankbaarheid van de mensen toen en de hoop die Maria ons geeft tot op de dag van vandaag. ■

Een klein vlammetje

Weet jij welke drie dingen een kaars geeft? Natuurlijk licht en warmte, maar ook iets van de persoon die de kaars laat branden. In het lichtje dat hij/zij aansteekt, zit een wens verpakt: hoop, geloof of...

Het aansteken van een kaars is een klein ritueel. Het lichtpuntje verdrijft de duisternis, letterlijk en figuurlijk. We willen aan iemand denken, hem of haar moed, troost of hoop toewensen, of ons geloof uitspreken in de goede afloop van iets...

Daarvoor steken we een kaarsje aan. Zolang het kaarsje brandt, blijft onze vraag of wens of ons gebed onder de aandacht van Maria. ■

Een

van ons junior

Finn en Jesse Breuers

Je ouders zijn door het coronavirus getroffen en vervolgens zit je met het hele gezin veertien dagen lang thuis in quarantaine. Dit overkwam de tienjarige Finn en de vijfjarige Jesse Breuers in Diessen.

Het begon in een weekend begin maart. Vader dacht een griepje onder de leden te hebben, maar het bleek al gauw het coronavirus te zijn. Razendsnel verspreidde het zich binnen het gezin. Ook Finn en Jesse ontkwamen er niet aan. Op maandagmorgen moest Jesse de school verlaten vanwege zijn hoestbuien. Ook Finn werd verplicht thuis te blijven. Zij hadden gelukkig lichte klachten. Finn zegt dat hij soms moest huilen uit angst dat het verkeerd zou gaan, als ze echt ziek zouden worden. Jesse vindt corona gewoon 'stom'.

Alles Kidz

Doe je mee?

- **Eerste Heilige Communie - Diessen**
zondag 4 oktober om 9.30 uur in de Willibrorduskerk
- **Eerste Heilige Communie - Hilvarenbeek**
zondag 4 oktober om 11.00 uur in de Petruskerk

Wat voor invloed had die verplichte isolatie op hun dagelijks leven?

In het begin mochten ze veel dingen niet meer aanraken. Ze mochten niet meer op straat spelen. "Twee weken met elkaar thuis was soms leuk, maar soms hadden we ruzie over welke spelletjes we wilden doen."

Toen het gezin coronavrij was, mochten Finn en Jesse geleidelijk aan met vriendjes afspreken. Ze moesten zich wel aan de veiligheidsregels houden.

Op de vraag of ze in het begin de school misten, reageren ze beiden met: "Nee!" Achteraf blijkt dit toch wel mee te vallen.

Toen de school gesloten was, kregen ze digitaal thuisonderwijs. Zij hadden goede begeleiding van vader en moeder. "Wel het meest van mama", merkt Finn op. Buiten dit schoolschema waren ze vrij om te spelen, zowel binnen als buiten. Volgens Finn was er weinig anders: gewoon veel achter het scherm filmpjes kijken en spelletjes spelen. Wel had hij tijd voor het opruimen van zijn kast. En Jesse was bezig met alles netjes te houden.

Zij mochten van hun ouders niet de clown uithangen, maar zich wekelijks wel opvrolijken met een opdracht over dertig gekke dingen.

Nu gaan ze dagelijks met moeder en het buurmeisje naar de kinderboerderij in Hilvarenbeek.

Beiden vinden het jammer dat ze niet kunnen sporten. "We missen de vriendjes." Wat ze ook zullen missen, is het zwemmen tijdens de zomervakantie. Die gaat helaas niet door. Ze laten horen dat ze grote behoefte aan sociaal contact hebben: "Meest vervelende is het gemis van vriendjes en knuffels van opa en oma."

Op de vraag of ze naar school uitkijken, antwoordt Finn volmondig: "Ja." Jesse zegt wat zorgelijk: "Wel eng, ik kan het niet zo goed meer." Toch zijn ze in de laatste maand van het schooljaar graag weer bij hun klasgenootjes in groep 3 en 7... ■

Verrijzeniskracht

Er is iets geheimzinnigs, iets bijzonders aan de hand. Het komt niet op de radio en staat niet in de krant. Maar tóch is het gebeurd ... iets wat Jezus heeft gebracht.

We kregen het met Pasen: verrijzeniskracht!

Er is zoveel veranderd in ons alledaagse leven, omdat we nu elkaar geen hand of knuffel mogen geven, minder school, weinig sport, geen festival en geen bezoek aan oma en allemaal, dat weet je al, vanwege de corona.

En tóch ben je vol goede moed, je doet je best, je lacht, want iets in jou maakt alles goed: verrijzeniskracht! Gods kracht maakt optimistisch en geduldig en vol hoop, en daarmee help je anderen uit de put en uit de knoop!

Deel uit die kracht, opzettelijk, die mógen we verspreiden, want hoop is ook besmettelijk, op weg naar betere tijden!

Bron: geloventhuis.nl

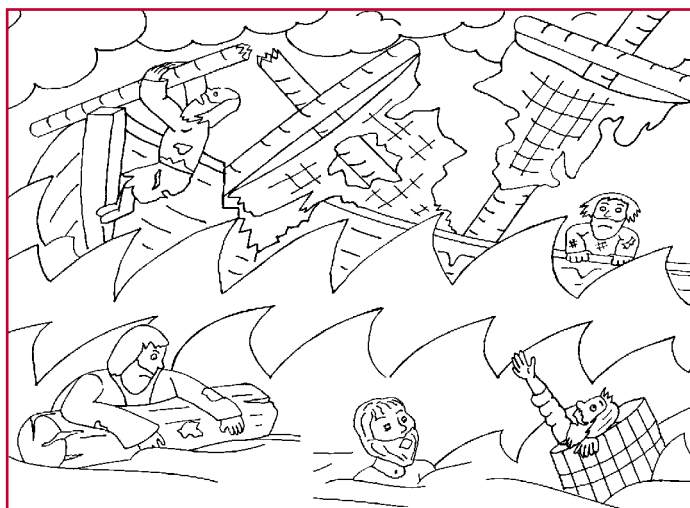
Eiland van hoop

VERHALEN! Ze dragen een kostbare schat. Ze lopen soms eeuwen, bijzonder is dat! Vertel die verhalen met een spannend verloop, want mooie verhalen zijn dragers van hoop!

Hier zijn we dan samen: een eiland van hoop. Er is in de wereld van alles te koop, maar hoop krijg je zómaar, dus sta ervoor open! De wereld wordt lichter door mensen die hopen! ■

Zoekplaatje bij 'Paulus lijdt schipbreuk'

Zoek de 18 verschillen

Paulus lijdt schipbreuk

Paulus is een vriend van Jezus. De Romeinen nemen hem gevangen, omdat hij verhalen over Jezus vertelt. Julius, een baas van de Romeinse soldaten, moet op Paulus en andere gevangenen passen. Op een dag zegt hij: "Paulus, je hebt gezegd dat je naar de keizer in Rome wilt. Daar gaan we nu naartoe." Dat is per schip een lange reis!

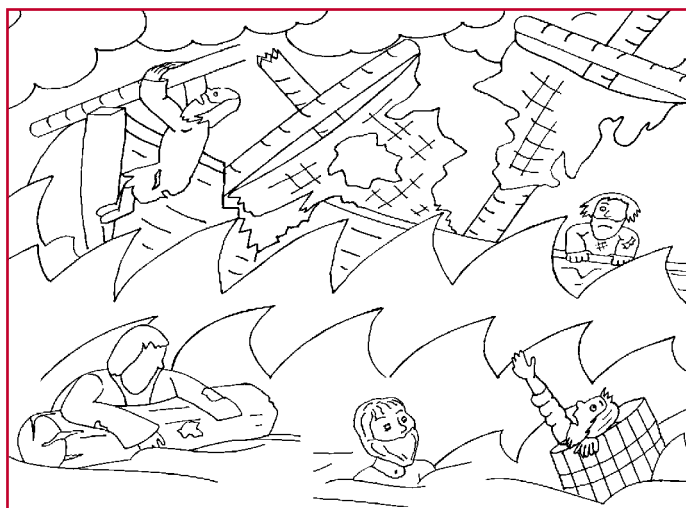
Ze zijn al een hele tijd onderweg naar Rome, als zij langs het eiland Kreta varen. Daar barst een hevige storm los. De mannen kunnen het schip niet meer besturen. Overdag zien zij de zon niet meer en 's nachts de sterren niet. Na een aantal dagen verliezen ze elke hoop op redding.

Dan staat Paulus op. Hij zegt: "Niemand zal zijn leven verliezen, alleen het schip gaat verloren. Vannacht is er een engel van God bij mij gekomen. 'Wees niet bang, Paulus!' zei hij. 'God zal iedereen op het schip redden.' Houd dus moed, mannen! Ik geloof God. Alles zal gaan zoals de engel heeft gezegd. We zullen stranden op een eiland."

Na twee weken storm merken de mannen dat het water niet meer zo diep is. Zij zijn bang dat het schip in het donker op een rots te pletter slaat. Daarom gooien zij de ankers uit. Dan blijven ze stevig liggen in het onrustige water, hopen ze. De volgende morgen zien ze een baai. Daar sturen ze op aan.

Vlak bij de kust loopt het schip vast op een zandbank. Het gebeuk van de golven breekt het in stukken. "Vlug," zegt Julius, "iedereen die kan zwemmen, overboord springen! Zorg dat je aan land komt! De anderen moeten stukken hout van het schip vastpakken!" Dat doen ze. Zo komen alle opvarenden veilig aan op een eiland. Precies zoals de engel beloofd had. ■

De oplossing vind je op pagina 8.

Een

van ons

Arnie Craninckx

'Optimisme met een fundament'

We schrijven 2010. Arnie Craninckx (1963), gelukkig getrouwd met Jan en moeder van Elleke en Louis, woont in Esbeek en werkt in Tilburg op kantoor. Het leven lacht het gezin toe. Arnie kan samen met Jan, familie en vrienden intens genieten van bijvoorbeeld carnaval en de kermis. Dan wordt ze onverwachts getroffen door een herseninfarct, met niet-aangeboren hersenletsel (NAH) tot gevolg.

'Wacht even, ik wil ook meedoen...'

Met de beperking aan één hand kan Arnie goed leven. Ook de praktische zaken zijn geregeld: Jan houdt, samen met de kinderen, de huishoudtrein op de rails. Erger zijn de cognitieve problemen. Niemand ziet ze, maar ze zijn er wel. Het vreet energie. Zwaar wegen de problemen op sociaal gebied. Arnie kan niet meer werken noch mantelzorger zijn voor haar ouders. Het ergste vindt ze het gevoel niet als volwaardig gezien te worden. Hoewel de vriendengroep haar niet in de steek laat, kan ze niet meer aan alle activiteiten meedoen. "Toch," zegt Arnie, "als er een deur dicht is, gaat er wel ergens anders een raampje open." En dat blijkt.

Hersenletsel-uitleg

In 2013 gaat ze voor de website Hersenletsel-uitleg mails beantwoorden. Ze wordt er met open armen ontvangen. Haar collega, kenner pur sang van hersenziektes en net als Arnie NAH-ervaringsdeskundige, maakt haar wegwijs in de materie, waarna ze via chats steun geeft aan lotgenoten. In een cursus leert ze haar verhaal op te schrijven en te presenteren aan groepen. Dit alles zorgt voor een onverwachte, positieve wending in haar leven. Het 'werk' lijkt Arnie op het lijf geschreven; ze doet het dan ook met veel plezier...

In 2019 krijgt Hersenletsel-uitleg de Gouden Speld van Verdienste en Arnie persoonlijk de Zilveren Heldenspeld.

Reddingsboei

Humor is voor Arnie een belangrijk middel om met haar beperkingen om te gaan. Ze heeft echter nog een sterker wapen in de strijd: optimisme, gevoed door het geloof. Haar voedingsbodem is het bijbeltje op haar telefoon. Ze leest er elke dag in. Dat er naar haar wordt omgekeken, weet Arnie zeker. En ook dat ze niet méér hoeft te dragen dan ze aankan. Het voelt als een verrijking. Dit is de reddingsboei die haar steeds boven water houdt.

Ook in 2019, als ze met hartproblemen in het ziekenhuis terecht komt. Het herstel duurt lang en Arnie belandt in een diepe put. Inmiddels staat ze er weer, in al haar kracht.

Kracht in zwakheid

Arnie heeft een enorme ontwikkeling doorgemaakt. Ze heeft leren leven met haar beperkingen en zich met de situatie verzoend. Zwakheid is haar kracht geworden, nu ze lotgenoten met haar kennis en ervaring kan steunen. Ondanks alles heeft ze een gelukkig leven. Als oma geniet ze van haar kleinkinderen Levi en Abbey. "Ik ben een soort van blij", zegt ze. "Ik doe weer mee!"

Arnie schrijft blogs en tweets over zichzelf. In 2016 zijn ze gebundeld in het boek *Prettig verstoord brein*. Voor meer informatie zie haar website: www.prettigverstoordbrein.nl ■

Ooit...

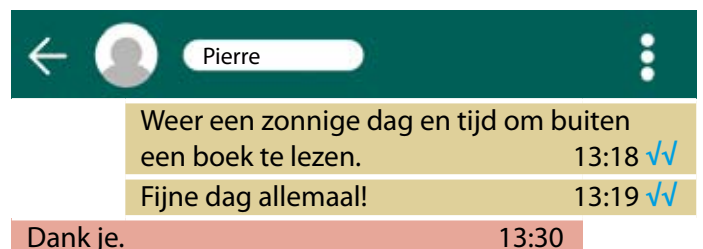
Ooit zal geloven mensen doen opstaan
ooit kan vertrouwen bergen verzetten
ooit zal het leven weer blij van kleur zijn
weg alle wolken, er zal zon zijn.

Ooit kan ons hopen mensen doen doorgaan
ooit kan de vreugde tranen doen drogen
ooit zal de hemel weer helderblauw zijn
weg alle wolken, er zal zon zijn.

Ooit zal de liefde overal wonen
ooit zal Gods hartslag alles verwarmen
ooit zal de aarde weer land van God zijn
weg alle donker, er zal licht zijn.

Dan zal Gods licht de aarde verlichten
dan zal de mens zijn Woord verstaan
dan zal de aarde weer land van God zijn:
één en al liefde, zijn licht zal zijn!

Cees Remmers en Jac Peeters, 2015

De nachtmerrie die corona heet

Frans de Graaf vertelt hoe zijn vrouw Peet eind maart de strijd aangaat met het coronavirus.

Peet komt met een rillerig gevoel en weinig eetlust thuis van haar werkzaamheden op de pastorie in Diessen. Niets verontrustends, lijkt het...

De week erna heeft ze angstdromen. Is dit een slecht voorteken? Vanwege lichte koorts nemen ze op vrijdag contact op met de huisarts. Het advies is het goed in de gaten te houden. In het weekend nemen de hoestklachten zodanig toe dat ze op maandag wederom de huisarts bellen. Dan komt alles in een stroomversnelling.

Diagnose: corona

Een arts van de speciale coronapost in Elckerlyc onderzoekt Peet. Omdat haar toestand steeds slechter wordt, brengt Frans haar in zijn eigen auto met spoed naar het Elisabethziekenhuis. Tijdens de rit gaan Frans' gedachten uit naar vroeger, toen hij zijn moeder naar het ziekenhuis bracht. Ze is niet meer thuisgekomen...

Peet wordt onmiddellijk aan de zuurstof gelegd. Longfoto's en een test wijzen op het coronavirus. Ze komt op de betreffende afdeling terecht, waar ze verder achteruitgaat. Toch mogen Frans en zijn vier kinderen om de beurt op bezoek. Onwerkelijk, vindt Frans, die rust in de gangen, terwijl het er anders altijd zo druk is...

In coma

Op vrijdagochtend meldt het ziekenhuis dat Peet op de ic in coma gebracht zal worden. Via videobellen is een laatste contact mogelijk.

Frans zegt: "Je leeft in een roes en hebt amper in de gaten dat Peets toestand kritiek is."

Op maandag is ze stabiel genoeg om overgeplaatst te worden naar de Helioskliniek in Krefeld (Duitsland). De reden is ruimtegebrek op de ic's. In alle hectiek verloopt de overplaatsing niet zo vlot. Dochter Maud, die Duits spreekt, komt te weten dat men er geen Peet de Graaf kent. Na betere afstemming tussen de ziekenhuizen komt ze uiteindelijk in Krefeld op de ic terecht. In coma is Peet niet steeds stabiel. Op het moment dat de situatie kritiek is, denkt Frans: Het zal toch niet... Hoe alleen verder?

Weer bij bewustzijn

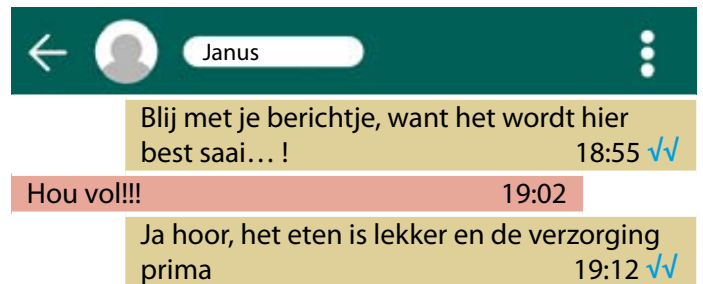
Na twee weken komt ze uit coma in een vreemd land; ze hoort een vreemde taal. Peet beseft niet wat ze meegemaakt heeft; ze mist een stuk in haar geheugen en ziet de verpleegsters voor haar dochters aan.

Bezoek is onmogelijk, omdat ze op een quarantaineafdeling ligt. Maud onderhoudt dagelijks contact met de artsen. Op 2 mei, na vier weken afstand, heeft Frans voor het eerst visueel contact met Peet via een raam. Op 7 mei komt ze terug in het Elisabethziekenhuis en op 11 mei mag Frans haar meenemen naar huis.

Therapie

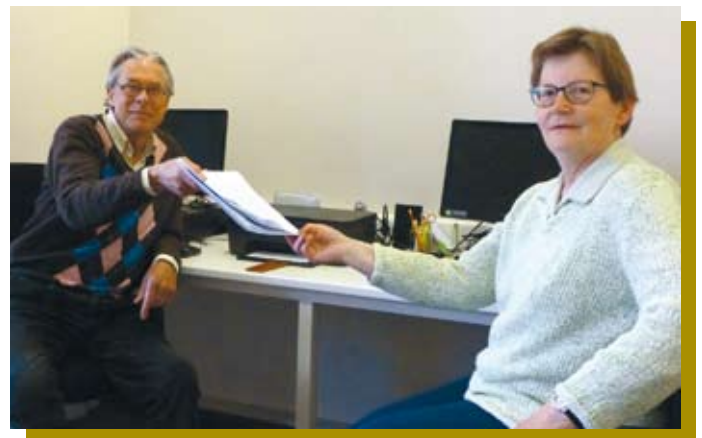
Inmiddels is Peet begonnen met therapie. Frans laat weten dat het goed met haar gaat. Ze loopt al wat rond in huis, maar ze moet nog wel aansterken. In week 22 start de ergotherapie. Hoe lang het herstel gaat duren is erg ongewis.

Al met al heeft deze nachtmerrie veel impact op het gezin: angst voor terugval en zorg om de toekomst. Wanneer wordt Peet weer het visitekaartje van de pastorie? ■

Bestuurswisseling

Per 1 september 2020 verlaat penningmeester Jan van Velthoven het parochiebestuur. Rika Loonen-van Gestel volgt hem op. Jan geeft aan dat de parochie in Rika een zeer goede opvolgster heeft gevonden. Ze verzorgt al jaren de administratie en kent het reilen en zeilen in onze parochie. Wij wensen Rika veel succes met haar bestuurswerk. ■

HoevindjeGod-online.nl

Er is een nieuw en gratis katholiek platform: HoevindjeGod-online.nl. Het biedt verschillende cursussen voor wie het geloof wil verkennen of beleven. Elke deelnemer krijgt een persoonlijke e-coach. Voor meer informatie zie www.HoevindjeGod-online.nl ■

'Ook dees doeme saome'

In deze coronatijd zijn er in de gemeente Hilvarenbeek allerlei initiatieven om elkaar te helpen. ContourDeTwern heeft de informatie gebundeld. Voor het overzicht zie onze website.

Afscheid in coronatijd

Hoe kwetsbaar is een mens in tijden van corona! Cor Versteijnen-Liebregts uit Esbeek heeft het onderzocht. Haar broer Ad (1941) uit Schijndel, geboren in de Waterstraat te Diessen en 55 jaar getrouwd met Corry Donkers uit Haghorst, bezwijkt op 25 maart onverwachts aan het virus. Op zaterdag voelt hij zich moe; op maandag constateert de huisarts een laag zuurstofgehalte in het bloed. Met de ambulance naar het ziekenhuis. Op dinsdag ziet zijn gezin hem voor het laatst. In de nacht van dinsdag op woensdag overlijdt hij. De familie kan het niet bevatten. Het plotselinge overlijden maar ook de periode rond het afscheid trekken diepe sporen. Ad zijn verhaal is er een uit vele...

Het afscheid

Ad wilde zijn afscheid zo dicht mogelijk bij zijn 'roots' in de Waterstraat: in het crematorium ertegenover. Door een erehaag van familieleden rijdt de auto het terrein op. Rechts van het crematorium wordt de kist neergezet. Dochter Marion leest het gedachtenisprentje voor

en zet haar vader in het licht. Daarna leggen de aanwezigen elk een bloem op de kist. Hiermee is de bijeenkomst afgelopen. 'Kaal', noemt zus Cor deze ceremonie. Waar was de muziek? Waar waren de lof toezwaaiende toespraken die Ad zo verdiende? "Hij was overal bekend", zegt Cor. Toch begrijpt ze het wel: tijdgebrek in het crematorium en besmettingsgevaar stonden een warm afscheid met familie en vrienden in de weg.

Quarantaine

Echtgenote Corry, eveneens getroffen door het virus, zit intussen in quarantaine op de bovenverdieping van haar huis. Via beelden van een telefoon kan ze het afscheid van haar man bijwonen. Dit doet pijn, evenals twee weken lang geen arm om de schouder noch een hartelijke omhelzing bij wijze van troost. Op afstand, gehuld in beschermende kleding, zorgen Marion en haar gezin voor Corry.

Een mens is kwetsbaar, vooral in tijden van corona. Laten we blijven hopen en bidden dat we kracht ontvangen om niet alleen het virus maar ook de gevolgen ervan te boven te komen. ■

Koren zonder zang

Koren die niet mogen zingen vanwege 'social distancing'. We praten erover met Coby van Korven, lid van het Dames- en herenkoor en de Beekse Cantorij, en Monique van Velthoven van het Norbertuskoor.

Een koor in coronatijd

Coby: Onze koren hebben veel trouwe leden, onder wie een flink aantal alleenstaande. Het overgrote deel hoort qua leeftijd tot de risicogroep. Activiteiten als repetities, boekjes vouwen, de mis zingen én het praatje bij de koffie na afloop vervallen.

Monique vult aan: bij het Norbertuskoor in Diessen zijn leden om nog andere redenen kwetsbaar voor corona. Ook bij ons geen repetities of zang bij een uitvaart. Eén keer heb ik als lid van een duo bij een uitvaart gezongen. Als we zingen, komt er veel lucht vrij. Is 1,5 meter dan voldoende om elkaar niet te besmetten? En hoe groot mag de afstand tussen koorleden maximaal zijn om nog in harmonie samen te kunnen zingen?

Het sociale aspect

Coby: De sociale kant is bij ons heel belangrijk. Voor velen vallen ook andere activiteiten weg; het contact met kinderen en overige familieleden is minder. Zeker voor alleenstaanden is de dag lang. Ik mail de koorleden regelmatig een kaart met een mooie tekst. Gelukkig zijn er nog wel vieringen op Beek TV. Piet, Henk en Jac verzorgen deze uitstekend, samen met de pastoor en de lectoren.

Monique: Contact met elkaar houden via mail en telefoon wordt moeilijker naarmate het langer duurt, want het gemeenschapsgevoel is nu weg. Wij kunnen geen viering uit de Willibrorduskerk op tv volgen. Het is goed ons te bezinnen op de vraag: hoe kunnen we nu parochiebreed invulling geven aan het contact met elkaar en met de parochianen?

De toekomst

Coby: We hebben in aanloop naar en in de Norbertusparochie de nodige strubbelingen gekend. Nu is er tijd dit eens goed te overdenken en hier samen sterker uit te komen. De digitale contactmogelijkheden blijven belangrijk voor de koren, evenals het samen zoeken naar nieuwe wegen en het betrokken verdergaan op de weg van het geloof.

Monique: Onze koren bestaan uit zangers van verschillende (oud-)parochies. Het kostte inspanning en geduld om de verschillende culturen samen te smeden. Niemand heeft een ingrijpende crisis als deze ooit meegemaakt. Laten we elkaar als mens en als parochiaan niet uit het oog verliezen en alle positieve krachten in de Norbertusparochie bundelen tot iets moois.

Coby en Monique: Wees voorzichtig, blijf gezond en betrokken bij elkaar. Er komt een tijd dat we weer samen kunnen zingen en vieren. ■

